

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 8. april 2011.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 8. aprila 2011.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG DA SE ODBACE NAVODI UZP III
- KRIVIČNA DJELA S POSEBNOM NAMJEROM**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu optuženog da se odbaci UZP III - navodi o krivičnim djelima s posebnom namjerom", podnesenom 22. februara 2011. (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku s tim u vezi.

1. Dana 29. aprila 2009. Vijeće je donijelo "Odluku po šest preliminarnih podnesaka kojima se osporava nadležnost", u kojoj zaključuje *inter alia* da osporavanje od strane optuženog onih dijelova Optužnice u kojima se on tereti za genocid i progone kao zločin protiv čovječnosti putem trećeg oblika odgovornosti u sklopu Udruženog zločinačkog poduhvata (dalje u tekstu: UZP III) nije primjeren način osporavanja nadležnosti u okviru odredbi Pravila 72(D)(iv) Pravilnika o postupku i dokazima (Dalje u tekstu: Pravilnik).¹ Na toj osnovi bio je odbačen "Preliminarni zahtjev optuženog da se odbaci UZP III - navodi o krivičnim djelima s posebnom namjerom", podnesen 27. marta 2009. (dalje u tekstu: Preliminarni zahtjev) i Žalbeno vijeće je podržalo čin odbacivanja u odluci donesenoj 25. juna 2009.² Žalbeno vijeće je nadalje potvrdilo da se "obilježja i elementi vidova odgovornosti tiču pravnih pitanja [...] koja je primjereno pokrenuti i dokazivati u toku suđenja".³

2. U Zahtjevu optuženi izjavljuju da ne traži ponovno razmatranje onog dijela Odluke po šest preliminarnih podnesaka kojim se osporava nadležnost, koji se bavio Preliminarnim zahtjevom u vezi sa UZP III - krivična djela s posebnom namjerom, imajući u vidu da je isti odbačen na temelju nadležnosti, već prije da Pretresno vijeće

¹ Odluka po šest preliminarnih podnesaka kojima se osporava nadležnost, 28. april 2009., par. 32.

² Odluka po podnescima Radovana Karadžića kojima se osporava nadležnost (odgovornost za nečinjenje, UZP-III - krivična djela s posebnom namjerom, odgovornost nadređenog), 25. juni 2009., par. 37.

³ Odluka po podnescima Radovana Karadžića kojima se osporava nadležnost (odgovornost za nečinjenje, UZP-III - krivična djela s posebnom namjerom, odgovornost nadređenog), 25. juni 2009., par. 36, citira se Odluka po Tolimirovoj "Interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća u vezi s dijelom drugog preliminarnog podneska u vezi s nadležnošću Međunarodnog suda", predmet *Tužilac protiv Tolimira*, br. IT-05-88/2-AR72.1, 25. februar 2009., par. 7, 10 i Odluka po interlokutornoj žalbi Ante Gotovine na odluku po više podnesaka kojima se osporava nadležnost, predmet *Tužilac protiv Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-AR72.1, 6. juni 2007, par. 22-24.

donese novi zaključak po pitanju primjenjivosti UZP III kao vida odgovornosti za krivična djela s posebnom namjerom kao što su genocid i progoni.⁴ On tvrdi da se krivična djela s posebnom namjerom ne mogu krivično goniti u okviru UZP III i traži da Pretresno vijeće izbací iz Optužnice navode da je počinio genocid i progone podliježući ovom vidu odgovornosti.⁵

3. Iako priznaje u Zahtjevu da je Pretresno vijeće već *obiter* ustvrdilo da "čak kad bi se argumenti koje je optuženi iznio [u Preliminarnom zahtjevu] *razmatrali* kao valjani prigovori na nadležnost, Vijeće bi ih odbilo jer postoji jasna odluka Žalbenog vijeća o tome da se osuđujuća presuda za genocid, krivično djelo koje uključuje posebnu namjeru, može izreći za vid odgovornosti po osnovu trećeg oblika udruženog zločinačkog poduhvata", optuženi tvrdi da su ovo stajalište već "zamijenila skorija gledišta".⁶ On konkretno tvrdi da je kasnijim sudskim odlukama koje su donijeli Žalbeno vijeće Specijalnog tribunala za Liban (dalje u tekstu: STL) i Vanredna sudska vijeća na sudovima Kambodže (dalje u tekstu: ECCC) utvrđeno da osuđujuće presude za krivična djela s posebnom namjerom ne mogu biti prihvaćene na osnovu odgovornosti po UZP III.⁷

4. Dana 1. marta 2011. Tužilaštvo (dalje u tekstu: tužilaštvo) je podnijelo "Odgovor tužilaštva na Karadžićev Zahtjev da se odbaci UZP III - navodi o krivičnim djelima posebne namjere" (dalje u tekstu: Zahtjev) tvrdeći argumentovano da zahtjev treba da bude odbijen na osnovu toga što je za Pretresno vijeće obavezujuća jurisprudencija Žalbenog vijeća Međunarodnog suda "koja priznaje raspoloživost trećeg oblika odgovornosti u okviru udruženog zločinačkog poduhvata ... za krivična djela s posebnom namjerom".⁸

⁴ Zahtjev, par. 7.

⁵ Zahtjev, par. 1.

⁶ Zahtjev, par. 5 i 7, citira se Odluka po šest preliminarnih podnesaka kojima se osporava nadležnost, 28. april 2009., par. 32.

⁷ Zahtjev, par. 9-11.

⁸ Odgovor, par. 1.

5. Prije svega, Pretresno vijeće napominje da je Zahtjev podnesen na osnovu pravila 73(A) Pravilnika o postupku i dokazima, koje dijelom nalaže da "nakon što se predmet dodijeli pretresnom vijeću, svaka od strana može u bilo kom trenutku podneskom koji nije preliminarni podnesak tražiti od vijeća donošenje odgovarajuće odluke ili mjere". Prema tome, već na prvi pogled uzimajući u obzir ovo pravilo, i utvrdivši da Preliminarni podnesak optuženog nije uspio osporiti nadležnost u okviru značenja pravila 72(D), takav Zahtjev može biti podnesen "u bilo kom trenutku". Međutim, sadržaj Zahtjeva isti je kao i onaj Preliminarnog podneska, osim u odnosu na pozivanje na nedavnu jurisprudenciju STL-a i ECCC-a. On postavlja pitanje odnosa između vida odgovornosti i nekih od krivičnih djela, kako su definisana u Statutu Međunarodnog suda. Prema tome, njime se poziva na preuranjeno pravno odlučivanje u predmetu, ono koje se ima obaviti tek nakon što se od Međunarodnog suda traži da presudi po pitanju odgovornosti optuženog za zločine za koje se on tereti u Optužnici.

Dispozitiv

6. Prema tome, na osnovu pravila 54 i 73 Pravilnika o postupku i dokazima, Pretresno vijeće ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 8. aprila 2011.
U Haagu
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]